

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/33/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1223010218
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:1223010218.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a sudcov JUDr. Jána Evina a Mgr. Petra Lizúcha, v trestnej veci obžalovaného U. V., pre pokračovací prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného odo dňa 06.08.2024, o odvolaní obžalovaného U. V. proti rozsudku Mestského súdu Bratislava I sp. zn. B2-2T/42/2023 zo dňa 18.12.2024, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.01.2026, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného U. V., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Mestského súdu Bratislava I (ďalej aj „súd prvého stupňa“) sp. zn. B2-2T/42/2023 zo dňa 18.12.2024 bol obžalovaný U. V. uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 na tom skutkovom základe, že

dňa 28.08.2021 v čase do 01:18 hod. v Bratislave na presne nezistenom mieste a nezisteným spôsobom bez prívolenia oprávnenej osoby si zaobstaral platobnú kartu č. XXXXXX*****XXXX vydanú spoločnosťou Tatra banka, a.s. k účtu C. F. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX znejúcu na meno R. M., prostredníctvom ktorej vykonal dňa 28.08.2021 v čase o 01:18:00 hod. na OMV Trnavská cesta 6 v Bratislave bezkontaktnú neoprávnenú platbu vo výške 4,66 €, dňa 28.08.2021 v čase o 01:29:07 hod. na OMV Trnavská cesta 6 v Bratislave bezkontaktnú neoprávnenú platbu vo výške 16,22 € a dňa 28.08.2021 v čase o 01:29:40 hod. na OMV Trnavská cesta 6 v Bratislave bezkontaktnú neoprávnenú platbu vo výške 16,40 €, čím tak uvedeným konaním spôsobil poškodenému R. M., trvalý pobyt K.B. XX, V., škodu v celkovej výške 37,28 €.

Súd prvého stupňa uložil obžalovanému U. V. podľa § 219 ods. 2 Trestného zákona, § 2 ods. 1, § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov a obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Pokiaľ ide o náhradu škody, súd prvého stupňa podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému R. M., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom K. XX, V. škodu vo výške 37,28 € a podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkázal poškodeného so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa vo výroku o uloženom treste podal odvolanie obžalovaný a navrhol, aby Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) zrušil postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Trestného poriadku rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol tak, že uloží obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby a zaradil ho na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu v dôvodoch odvolania vytkol súdu prvého stupňa, že odôvodnenie rozsudku je nedostatočné. Zároveň obžalovaný uviedol, že súd prvého stupňa mu mal uložiť súhrnný trest odňatia slobody a nie samostatný trest odňatia slobody. Obžalovaný konkrétne uviedol, že súhrnný trest odňatia slobody bolo potrebné uložiť tak, že dôjde k zrušeniu výroku o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 6T/42/2018 z 12.11.2021, právoplatného dňa 18.01.2022 a k zrušeniu výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T/55/2019 z 27.05.2019, právoplatného dňa 21.06.2019.

Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd po predložení veci nezistil také vady napadnutého rozsudku alebo predchádzajúceho konania, ktoré by boli dôvodom pre zrušenie rozsudku súdu prvého stupňa na neverejnom zasadnutí, a preto odvolací súd určil verejné zasadnutie, ktoré bolo vykonané v prítomnosti obhajcu, prokurátora a v súlade s § 294 ods. 2 Trestného poriadku v neprítomnosti poškodeného R. M..

Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie podľa § 293 ods. 5 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovaného. Obžalovaný bol o termíne verejného zasadnutia upovedomený riadne a včas dňa 09.12.2025, kedy mu bolo upovedomenie doručené v Justičnom zariadení St. Pölten v Rakúskej republike. Zo správy Národnej ústredne SIRENE vyplýva, že obžalovaný bol dňa 16.01.2026 prepustený z Justičného zariadenia St. Pölten na slobodu a odovzdaný na územie Slovenskej republiky, pretože mu bol uložený zákaz vstupu na územie Rakúskej republiky na šesť rokov do 16.01.2032. Z lustrácie Zboru väzenskej a justičnej stráže vyplýva, že obžalovaný sa ku dňu 26.01.2026 nenachádzal vo výkone väzby, výkone trestu odňatia slobody v Slovenskej republike a podľa § 293 ods. 6 Trestného poriadku zároveň nejde o trestný čin, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica by prevyšovala desať rokov. Boli tak splnené podmienky pre vykonanie verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného, keďže mu bolo upovedomenie o verejnom zasadnutí doručené riadne a včas a obžalovaný bol v upovedomení o verejnom zasadnutí výslovne poučený o možnosti vykonať verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti.

Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, pretože rozsudok súdu prvého stupňa považuje za zákonný a správny.

Obhajca na verejnom zasadnutí zotrval na podanom odvolaní.

Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) limitovaný tzv. obmedzeným revíznym princípom na podklade odvolania obžalovaného, ktoré podal ako oprávnená osoba podľa § 307 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku a včas podľa § 309 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal v súlade s § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal obžalovaný odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, majú na zreteli povinnosť prihliadnuť aj na chyby, ktoré neboli odvolaním dotknuté, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

K podaniu odvolania obžalovaným v zákonnej lehote odvolací súd pre úplnosť konštatuje, že rozsudok súdu prvého stupňa bol vyhlásený dňa 18.12.2024 /streda/ za prítomnosti obžalovaného a obhajcu. Obžalovaný podal v súlade s § 63 ods. 6 písm. d/ Trestného poriadku odvolanie dňa 19.12.2024 /štvrtok/ u riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody. V súlade s § 309 ods. 1 Trestného poriadku bolo možné podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku, ktorým bolo jeho vyhlásenie 18.12.2024 v prítomnosti obžalovaného, ktorý si ponechal lehotu na podanie odvolanie, avšak ihneď nasledujúci pracovný deň podal odvolanie. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný podal odvolanie v zákonnej lehote.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že obžalovaný U. V. podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Na následne položené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku odpovedal kladne, verbálnym spôsobom predvídaným Trestným poriadkom „áno“. Súd prvého stupňa po vyjadrení prokurátora prijal vyhlásenie

obžalovaného U. V. a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Výrok o vine nadobudol právoplatnosť už v konaní pred súdom prvého stupňa, ktorý prijal vyhlásenie obžalovaného o vine, čím nebolo možné právne účinne podaním odvolania zo strany obžalovaného napadnúť výrok o vine rozsudku súdu prvého stupňa. V tomto smere poukazuje odvolací súd na ustanovenie § 307 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, z ktorého vyslovene vyplýva, že obžalovaný nemôže napadnúť odvolaním výrok o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný. Z § 257 ods. 5 Trestného poriadku vyplýva, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním. Obžalovaný U. V. bol teda rozsudkom Mestského súdu Bratislava I sp. zn. B2-2T/42/2023 zo dňa 18.12.2024 uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného odo dňa 06.08.2024 a odvolací súd tak nemohol výrok o vine, vzhľadom na jeho právoplatnosť, korigovať.

Odvolací súd preskúmal výrok o treste, pričom dospel k záveru, že pri ukladaní trestu odňatia slobody za spáchanú trestnú činnosť vo výmere šesť mesiacov nedošlo k porušeniu ustanovenia Trestného zákona.

Súd prvého stupňa správne priznal obžalovanému U. V. poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona spočívajúcu v tom, že sa k trestnému činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval. Správne súd prvého stupňa nepriznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Trestného zákona. Obžalovaný pred spáchaním trestného činu nevedol riadny život, keďže bol opakovane odsúdený pre majetkovú trestnú činnosť pre trestný čin krádeže podľa § 212 Trestného zákona, teda za druhovo totožnú trestnú činnosť.

Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j/ Trestného zákona nemôže byť priznaná obžalovanému, ktorý už bol za trestný čin právoplatne uznaný za vinného a nie je možné ani v dôsledku prípadne niektorého zahladeného odsúdenia túto poľahčujúcu okolnosť priznať. Účelom poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Trestného zákona je tak zohľadnenie lepšej prognózy nápravy u páchatel'a, ktorý prvý raz spáchal trestný čin, na rozdiel od osôb, ktoré už boli za trestný čin predtým odsúdené, a následne splnili zákonné podmienky pre zahladenie odsúdenia.

Súd prvého stupňa správne priznal obžalovanému aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, keďže už bol obžalovaný pred spáchaním tohto trestného činu, ktorý spáchal dňa 28.08.2021, za iný trestný čin odsúdený.

Odvolací súd majúci na zreteli, že ak v čase medzi spáchaním činu a vyhlásením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší (§ 2 ods. 1 druhá veta Trestného zákona, článok 50 ods. 6 Ústavy SR), dospel k záveru, že novela Trestného zákona v znení účinnom odo dňa 06.08.2024, ktorá bola vykonaná zák. č. 40/2024 Z. z., je pre obžalovaného z hľadiska celkového posúdenia trestnosti činu, kde patria aj podmienky ukladania trestu, významne priaznivejšia, keďže pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom v čase skutku bola trestná sadzba trestu odňatia slobody 1 (jeden) až 5 (päť) rokov a podľa Trestného zákona účinného odo dňa 06.08.2024 je trestná sadzba ustanovená 6 (šesť) mesiacov až 3 (tri) roky.

Výrazne v neprospech obžalovaného tak vyznieva jeho trestná minulosť (16 záznamov v odpise registra trestov), pričom v prevažnej miere išlo o páchanie majetkovej trestnej činnosti. Za takéhoto stavu, keď ukladané nepodmienečné tresty neplnili výchovný účel, sa do popredia nepochybne dostáva ochranná funkcia trestu, teda úloha ochrániť spoločnosť pred páchaním trestnej činnosti zo strany obžalovaného, čím by boli splnené podmienky aj pre ukladanie prísnejšieho trestu nad dolnú hranicu trestnej sadzby, hoci vzhľadom na absenciu podaného odvolania v neprospech obžalovaného zo strany prokurátora, nebolo možné ukladať prísnejší trest odňatia slobody, keďže by išlo o postup v rozpore s § 322 ods. 3 veta druhá Trestného poriadku. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok totiž len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného. Takýto význam uplatňovania zákazu zmeny k horšiemu spočíva a je odôvodňovaný v slobodnom využívaní opravných prostriedkov - oprostenom od obavy z rizika, že využitím opravného prostriedku v prospech

osoby, voči ktorej je vedené trestné stíhanie, by mohlo dôjsť k zhoršeniu jej postavenia oproti stavu pred podaním takéhoto opravného prostriedku (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1TdoV/8/2020 zo dňa 29.03.2022).

Odvolačný súd zároveň nezistil dôvody pre korigovanie výroku o treste odňatia slobody uloženom obžalovanému U. V., s ohľadom na ním prezentovaný návrh, aby mu bol uložený súhrnný trest k odsúdeniam - rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 6T/42/2018 zo dňa 12.11.2021, právoplatným dňa 18.01.2022 a trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T/55/2019 zo dňa 27.05.2019, právoplatným dňa 21.06.2019.

Súd prvého stupňa správne dospel k záveru, že obžalovaný spáchal aktuálny trestný čin dňa 28.08.2021. Spáchanie trestného činu je ohraničené z časového hľadiska dňa 04.06.2019, kedy bol obžalovanému doručený trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T/55/2019 zo dňa 27.05.2019, právoplatný dňa 21.06.2019 (z časového hľadiska pred spáchaním trestného činu v tejto trestnej veci) a na strane druhej vyhláseným rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 6T/42/2018 dňa 12.11.2021, právoplatným dňa 18.01.2022.

Správne tak súd prvého stupňa ukladal samostatný trest odňatia slobody, keďže žiadna ďalšia zbiehajúca sa trestná činnosť k trestnému činu spáchanému dňa 28.08.2021 neexistovala. K možnosti ukladania súhrnného trestu k rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 6T/42/2018 je navyše potrebné uviesť, že obžalovaný spáchal trestný čin ešte dňa 09.02.2018, čím je existencia viacčinného súbehu, ktorý je nevyhnutný pre možnosť ukladania súhrnného trestu, vylúčená.

Aj výrok napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa o zaradení obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia bol v súlade so zákonom, pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin. Obžalovaný vykonal dňa 01.06.2020 nepodmienečný trest odňatia slobody pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a obžalovaný spáchal prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 Trestného zákona dňa 28.08.2021. Obžalovaný teda bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin a zároveň je splnená podmienka, že sa na neho nehľadí akoby nebol odsúdený.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, tento nebolo možné odvolacím súdom preskúmať, pretože poškodený nevyužil právo podať proti rozsudku súdu prvého stupňa odvolanie a odvolanie obžalovaného bolo vymedzené iba proti výroku o treste odňatia slobody. Z uvedeného dôvodu v súlade s § 317 ods. 1 Trestného poriadku nebolo výrok o náhrade škody v rámci odvolacieho konania preskúmaný.

S poukazom na vyššie uvedené úvahy rozhodol odvolací súd tak ako je uvedené vo výroku uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.